

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 331/21
3.2.2022.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Владиславе Милићевић, председника већа, Весне Матковић и Јасне Беловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Драган Нинковић, адвокат из Београда, ул. Ресавска бр.31/1, против тужених Медијске мреже д.о.о. Београд – Стари град, из Београда, Трг Николе Пашића бр.7/2, ББ, одговорног уредника независних дневних новина “Српски телеграф”, из Београда, Трг Николе Пашића бр.7/2, и ВВ, одговорног уредника интернет портала Република.рс, из Београда, Трг Николе Пашића бр.7/2, које све заступа пуномоћник Срђан Радовановић, адвокат из Београда, ул. Македонска брч.44, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 580/18 од 15.6.2021. године, у седници већа одржаној дана 3.2.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 580/18 од 15.6.2021. године, у ставу трећем изреке.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 580/18 од 15.6.2021. године у ставовима првом, другом и четвртном изреке и предмет враћа првостепеном суду, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 580/18 од 15.06.2021. године, ставом **првим** изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете

због претрпљених душевних болова, услед повреде достојанства личности настале објављивањем текстова у независним дневним новинама "Српски телеграф" и на интернет порталу Република.рс, солидарно исплате: због текста под насловом "...", објављеног дана године, износ од 50.000,00 динара; због текста под насловом "...", објављеног дана ... године, износ од 50.000,00 динара; због текста "...", објављеног дана године, износ од 50.000,00 динара; због текста "...", објављеног дана .. . године, износ од 50.000,00 динара, све укупно 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом **другим** изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде достојанства личности и права на приватност насталих објављивањем текстова у независним дневним новинама "Српски телеграф" и на интернет порталу Република.рс, солидарно исплате: због текста под насловом "...", објављеног дана ... године, износ од 450.000,00 динара; због текста под насловом "...", објављеног дана ... године, износ од 450.000,00 динара; због текста "...", објављеног дана ... године, износ од 450.000,00 динара; због текста "...", објављеног дана 16.11.2018. године, износ од 450.000,00 динара, све укупно 1.800.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом **трећим** изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени Медијска мрежа д.о.о. Београд – Стари град, да правноснажну пресуду објави без коментара и без одлагања, о свом трошку, а најкасније у другом наредном издању независних дневних новина "Српски телеграф" и у другом наредном издању самосталног електронског издања интернет портала Република.рс, од када је пресуда постала правноснажна. Ставом **четвртим** изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 134.100,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када наступе услови за извршење па до исплате.

Против наведене пресуде странке су благовремено изјавиле жалбе, побијајући је из свих законом прописаних жалбених разлога и то тужилац побијајући је, како то произилази из навода жалбе у ставовима другом, трећем и четвртном изреке, а тужени побијајући је у ставовима првом и четвртном изреке.

Испитујући правилност првостепене пресуде у складу са одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/2011, са каснијим изменама и допунама), другостепени суд је нашао да је жалба тужиоца делимично основана, а жалба тужених основана.

Према утврђеном чињеничном стању, међу странкама није било спорно да је друготужени одговорни уредник медија "Српски телеграф", трећетужени одговорни уредник медија - интернет портала Република.рс, а да је првотужени издавач оба медија. Даном ... године на интернет порталу Република.рс објављен је текст под насловом "...", у коме се, између осталог, наводи: "АА, контроверзни бизнисмен из ... о чијем пословању "Српски телеграф" пише данима откривајући многобројне сумњиве појединости, покушава претњама да спречи откривање истине. Нашем листу стигао је прво допис његовог адвоката Јасмина Куралића, у ком прети тужбама за сваки текст, као и кривичним пријавама због наводне повреде части и угледа. То још некако,

међутим и сам АА преко разних посредника поручује нам “да немамо појима на кога смо ударили” и да се “све ово неће тек тако завршити”. Почело је наводно добронамерним упозорењима са одређених адреса да је боље не отворати тему пословања бизнисмена из АА, да би се, након првих текстова, све претворило у отворене претње. Покушавајући (лажно) да се заклони иза МУП, БИА, неких политичара и ко зна кога све још не, АА нам преко својих људи поручује и да је “међу најјачим људима у Војводини”, међу онима са којима се “не треба играти”. Уз текст је објављена фотографија тужиоца преузета са сајта “Старспорт” на којој се тужилац налази испред великог грба “Партизана”. У тексту под насловом “....”, објављеног у медију “Српски телеграф” дана ... године, и текста “....” објављеног истог дана на интернет порталу Република.рс, у текстовима је између осталог наведено: “Српском телеграфу потврђено је да је Сомборском тужилаштву достављен извештај инспекције Министарства пољопривреде о пословању фирме контроверзног бизнисмена АА и да оно по њему поступа. Инспекција Министарства пољопривреде је у поменутом, опширном извештају, навела да је државно пољопривредно земљиште у ... обрађивано без уговора о закупу са Министарством пољопривреде, што практично значи да га је фирма “...” узурпирала. Део тог земљишта користило је и локално предузеће “...” у стечају. То је само још једно у низу потврда да постоји много, у најмању руку, крајње сумњивих ствари у пословању компанија у којима АА има власнички удео, иако су његови правни заступници демантовали наводе “Српског телеграфа” и претили тужбама.” У антрфилеу под насловом “Скандал и са дрогом”, наводи се: Име АА помињало се и у вези са дрогом, када је полиција у јануару ове године у једном од објеката фарме “...” пронашла већу количину марихуане и лабораторију за њен узгој. Фарма “...” је у ствари нови назив предузећа “...”, којом је газдовао АА. Власник је потом промењен, а фирму је, по свему судећи фиктивно, преузео потпуно непознати ГГ. Недуго затим, избио је скандал с дрогом”. У тексту у “Српском телеграфу” објављена је фотографија тужиоца без позадине, у оделу, док је у тексту на порталу Република.рс објављена фотографија тужиоца на којој се види само његова глава, али се поређењем те две фотографије може закључити да је реч о истој фотографији. У тексту под насловом “...”, објављеног у медију “Српски телеграф” дана ... године, и у тексту “...” објављеног истог дана на интернет порталу Република.рс, у текстовима се, између осталог, наводи: “Против бизнисмена пред Основним јавним тужилаштвом у Сомбору покренут поступак на основу извештаја инспекције Министарства пољопривреде, о чему је “Српски телеграф” писао претходних дана, а то нам је било потврђено и у самом тужилаштву. Међутим, поступак је ипак обустављен?! нама је достављен извештај Министарства пољопривреде 17.12.2015. године на даље поступање. На основу тих информација смо 29.12. исте године донели одлуку да не постоји основа сумње да има елемената кривичног дела и због тога нисмо предузимали кривично гоњење. Истог дана смо о томе обавестили и министарство – навели су у Основном јавном тужилаштву у Сомбору, те додали да се то може променити уколико буде неких нових елемената. У међувремену, у страху од даље истраге, АА је брже – боље спаковао кофере и напустио земљу. Тужилаштво у Сомбору “није видело” елементе кривичног дела у извештају Министарства пољопривреде против АА, па је одустало од гоњења?! знао је да постоји велика могућност да се поново почне са испитивањем пословања његових компанија. Међутим, није страховао све док медији последњих недеља нису почели озбиљно да се баве његовим случајем. Тада је схватио да је ђаво однео шалу, па је у страху од исхода

побегао из земље – каже саговорник нашег листа, који је иначе близак с круговима у којима се креће АА". Уз текст у "Српском телеграфу" објављена је иста фотографија тужиоца као и у тексту ... године, док је уз текст на порталу Република.рс објављена фотографија као на том порталу од ... и ... године. У тексту под насловом "... објављеног у медију "Српски телеграф" дана ... године и у тексту објављеном истог дана под истим насловом на интернет порталу Република.рс, између осталог, се наводи: "Контроверзни бизнисмен из ... АА мисли да је јачи од државе. Власник фирме "...", који је узурпирала државну земљу "... из ..., можда би и успео у свом плану да послује нелегално до миле воље да га "Српски телеграф" у тој намери није осујетио. Наиме, наш лист већ данима пише о афери "...", која је показала да је Министарство пољопривреде пре чак три године поднело извештај у којем се наводи да је државно земљиште обрађивано без уговора о закупу са Министарством пољопривреде. У извештају стоји и да је део тог земљишта користило предузеће у стечају, "...", које је имало усмени договор о пословно – техничкој сарадњи са фирмом "...". Ово Министарство, како нам је речено поднело је пријаву Основном јавном тужилаштву у Сомбору. Ипак, ни три године касније овај случај није добио правни епилог, већ је Сомборско тужилаштво донело одлуку да не постоји основана сумња да има елемената кривичног дела. Зато се и поставља питање ко штити Владимира Врбашког, тајкуна ког су радници "... назвали "неким чије име не желе да спомињу, јер има јаку залеђину". Уз текст у "Српском телеграфу" објављена је иста фотографија тужиоца, као и у текстовима од ... и ... године, док је уз текст на порталу Република.рс објављена фотографија као на том порталу ..., ... и ... године. Из решења АПР, Регистра привредних субјеката од 13.03.2017. године, утврђено је да је дошло до промене пословног имена Привредног друштва "... д.о.о. ..., које од тада носи назив Фарма "... д.о.о. ..., као и да је дошло до промене власништва, и то тако што се уместо дотадашних чланова, међу којима је и тужилац, уписује нови члан ДД. Према уверењу Основног суда у Новом Саду од 05.03.2021. године, на основу података који се воде у службеној евиденцији основних и виших судова (изузев Посебног одељења за борбу против организованог криминала, Одељења за ратне злочине и Посебних одељења за сузбијања корупције Вишег суда у Београду, Нишу, Краљеву и Новом Саду), против тужиоца није покренут кривични поступак, као и да на основу података који се воде у службеној евиденцији ВЈТ у Београду, Новом Саду, Нишу, Сремској Митровици, Првом, Другом и Трећем ОЈТ у Београду, ОЈТ у Новом Саду, Нишу, Сремској Митровици, Обреновцу, Посебном одељењу за сузбијање корупције при ВЈТ у Београду, Нишу, Новом Саду и Краљеву, није покренута истрага за кривична дела из њихове надлежности. Према исказу сведока ЂЂ, која је запослена у "Српском телеграфу" и добила задатак да се бави темом тужиоца, прво је проверила шта су други медији писали о њему, проверила је Војвођански истраживачки центар, а њихови текстови су је и упућивали на даљи рад. Затим је покушала да контактира тужиоца, али број телефона који је познат редакцији није био доступан, па су она и друге колеге скоро свакодневно слале питања на имеил фирмама са којима је тужилац повезан јер је био њихов власник. Никада нису добили одговор, већ им се само у једном тренутку обратио његов адвокат. Касније су од својих извора добили информације које су покушали да истраже увидом у АПР, за поједине информације су контактирали Министарство пољопривреде и Виши суд у Сомбору. Не зна на које су имеил адресе слали питања. Није било никакве лоше намере, циљ је био само да провери наводе

других новинара на које су се позивали у текстовима, а пре свега мисли на “Инсајдер” и “Војс”. Не може да се сети како је гласио имеил пуномоћника тужиоца и да је он претио и не зна због чега је у тексту написано да је тужилац међу најјачим људима у Војводини или међу онима са којима се не треба играти, који покушавају да се заклоне из МУП и БИА. Она и њене колеге су са великом пажњом проверавали информације које су објављене. Исказ ове сведокиње првостепени суд је оценио као необјективан, неистинит и срачунат на успех тужених у спору и њихово ослобођење од одговорности, јер није уверљиво да сведок који је била аутор текстова који су предмет спора не може да се изјасни на околности које је наводно дуго и пажљиво проверавала, пре свега начин на који су се тужени наводно пре објављивања текстова обраћали тужиоцу, нити да објасни какве су то претње, како се у текстовима наводи примали од туженог, због чега је у тексту написано да је тужилац међу најјачим људима у Војводини или међу онима са којима се не треба играти, који покушава да се заклучи иза МУП и БИА. У свом страначком исказу тужилац је навео да је за текстове сазнао од особа које читају те новине, у насловима је инкриминисан, иако никада није кривично одговарао, а за шта има потврду тужилаштва, нити је против њега вођен поступак као што је наведено, други људи су за све те ствари претходно процесуирани и кривично осуђени. Ови текстови су му нанели неизмерну штету, како у породици тако и на пословном плану, звали су га људи из земље и иностранства да питају о чему се ради. Текстовима му је угрожена безбедност и људска права, јер су исти ишли континуирано и стављено му је на терет нешто са чиме нема додира, ни он нити његови запослени, познаници ни пријатељи. Нико га од тужених није контактирао, ни пре ни после објављивања текстова. Против њега или његове фирме никада се није водио поступак у вези са “отимањем земље”, никада није пронађена дрога у поседу тужиоца или његове фирме, никада се није хвалио да је јачи од државе. Његова супруга је у то време имала канцер, па јој се због ових текстова погоршало здравствено стање, а децу су вређали у школи, говорећи им да је тата криминалац. Осим тога, ови текстови су узрок раскида неколико уговора чиме му је причињена немерљива штета. Сматра да му је овим текстовима повређен част и углед, а у односу на себе није променио мишљење. Првостепени суд је поклатио веру исказу тужиоца оценивши га као јасан, искрен и уверљив и у складу са осталим изведеним доказима, пре свега уверењем да се против тужиоца не води истрага или други поступак пред надлежним органима. Према исказу туженог ВВ, текстови који су објављени на порталу република.рс преузети су из медија “Српски телеграф”, упознат је са текстовима који су објављени на порталу и свестан да је по закону одговоран јер је одговорни уредник, међутим не може да провери све текстове који се појављују на порталу, а осим тога текстове не проверава ни због тога што у “Српском телеграфу” постоје новинари који пишу текст, уредник рубрике, одговорни уредник медија као и уређивачки колегијум, и сви они проверавају информације које се објављују у “Српском телеграфу”. Упознат је са текстом који је објављен и био је упознат са истраживањем пре тога, јер ради са тим новинарима, али физички не би био у могућности да све унапред провери. Суд није поклатио веру исказу наведеног туженог у делу у коме је навео да се не сећа и да не може да се изјасни да ли су у вези са наводним претњама пуномоћника тужиоца обраћао некој надлежној институцији, оценивши да у овом делу његов исказ је неуверљив. Према страначком исказу туженог ББ, он је у време објављивања текстова био одговорни уредник “Српског телеграфа” и не спори чињеницу да су објавили неколико текстова о тужиоцу.

Тужилац је надалеко познати бизнисмен у Војводини и јавна личност, локална истраживачка мрежа и “Инсајдер” су о свему томе писали пре него што су тужени објавили текстове. Није тачно да тужиоца нико није позвао пре објављивања текстова. Када су их позвали адвокати тужиоца очекивали су да ће дати другу страну приче, али они су само рекли да сместа зауставе текстове и претили су тужбом. Да је тужилац јачи од државе написали су уз неколико аргумената - прво тужилац је у изузетно добрим и пријатељским односима са ... ЕЕ, ... ЖЖ ради у фирми тужиоца, а друго је то што је до њих привремена мера овог суда о забрани писања о тужиоцу стигла преко друштвених мрежа, пре него што је уручена њиховим адвокатима. Због тога су у каснијим текстовима истакли да претпостављају да је судија фотографисала забрану и послала је тужиоцу. Текстове о малверзацијама у наведеним фирмама базирали су на истраживачким мрежама, а да су урадили добру ствар види се стога што је тужилаштво проверавало њихове наводе. Посао медија није да утврђује апсолутно истину и тога су свесни али јесте да открију нешто што ће касније да провере надлежни органи. Ниједног тренутка није био циљ да се повреди част и углед тужиоца, а и сада су спремни да објаве шта тужилац жели, а односи се на текстове који су предмет овог спора. Нигде у тексту нису написали да је тужилац осуђиван, ни да је раније покренут неки поступак, већ су написали да је Тужилаштво у Сомбору проверавало њихове наводе и чешљало папире у сврху провере да ли је било малверзација или не. Није спорно да је на Фарми “...” пронађена марихуана, они су само хтели да истакну информацију коју су имали, а то је да је та фирма повезана са тужиоцем. Текстови су имали за циљ истраживање чињенице да је тужилац на папиру престао да буде власник фирме, али је заправо и даље управљао пољопривредним газдинством. Суд није поклатио веру исказу наведеног туженог у делу у коме је навео да су пре објављивања текстова контактирали тужиоца, јер за такве наводе ни он ни сведок ЂЂ нису пружили било какве доказе, нису знали да одределе имејл на који су наводно слали питања за тужиоца, нити су било где у текстовима назначили да су тужиоца покушали да контактирају, што би било очекивано и у складу са дужном новинарском пажњом.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, примењујући одредбе чланова 5, 9 став 1, 79, 82, 112, 114 Закона о јавном информисању и медијима, чију садржину је цитирао у образложењу, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца за накнаду штете услед повреде угледа тужиоца, као једног од аспекта људског достојанства, делимично основан. Ово због тога што у насловима текстовима који су предмет спора тужилац се пре свега доводи у везу са тзв. “Афером оранице” чиме се већ у насловима имплицира постојање нечег незаконитог у поступцима тужиоца, а осим тога у текстовима и самим насловима назива “Контроверзним бизнисменом” и “Тајкуном”, што су изрази који у модерном говору на нашем поднебљу означавају особу која се обогатила малверзацијама, односно на сумњив или нелегалан начин. У текстовима од ... и ... године тужилац се означава као лице које прети медијима, па се тако наводи да је најпре претио тужбом преко адвоката, а затим и преко неименованих људи, при чему се додаје да покушава да се склони иза МУП, БИА, политичара, као и да се хвали да је јачи од државе. Међутим, опомена пред тужбу, односно стављање у изглед да ће неко лице користити законито средство за заштиту својих права и интереса, не може се сматрати као претња. Осим тога, у току поступка је утврђено да тужилац на било који други начин није претио туженима, па у таквој ситуацији

употреба термина “прети”, “хвали се да је јачи од државе”, “Немате појма на кога сте ударили” код просечног читаоца не остављају сумњу да је тужилац заиста претио новинарима, за шта је у току поступка утврђено да није истина. У текстовима од ..., ..., и ... године износе се одређене констатације- тврдње, и то да је фирма тужиоца “узурпирала” и “отела” државно земљиште, као и да је тужилац у страху од кривичног поступка “побегло” из земље, који су по налажењу првостепеног суда такви да код просечног читаоца могу да изазову крајње негативну оцену тужиоца, јер се истима инсинуира да постоји кривична одговорност тужиоца због чега бежи из земље, а чиме се тужиоцу вређа и претпоставка невиности, што додатно утиче на негативну слику која се о тужиоцу ствара, а све је ово изнето на начин да код просечног читаоца не оставља простора за сумњу. Интерес јавности је да буде истинито, потпуно и благовремено обавештена о питањима од јавног значаја и медији су дужни да то право поштују, тако да постојање малверзације у вези са коришћењем државног земљишта, као и гајење дроге на истој јесу теме о којима јавност има интерес да буде потпуно и благовремено обавештена, али јавност нема никакав интерес да сазна непроверене и нетачне информације. Да тужени нису са дужном пажњом примереном околностима проверили објављене информације, јасно је пре свега из чињенице да се у тексту који је објављен ... године навели да тужилаштво “чешља отимање земљишта”, односно да им је потврђено да Сомборско тужилаштво поступа по извештају инспекције Министарства пољопривреде, о пословању фирме тужиоца, међутим, већ у следећем броју ... године тужени је објавио информацију пренету из тужилаштва, да је исто још у децембру 2015. године, дакле три године раније, добило наведени допис, исто проверило, те нашло да нема основа сумње да је извршено кривично дело, због чега није предузимано кривично гоњење. Дужна новинарска пажња између осталог зависи од хитности односно актуелности теме. То што тужени истичу и у одговору на тужбу, проверавали су натписе других медија из 2015. године, а низ текстова су тужиоци објављивали 2018. године. Због тога није смело да се догоди да ... године јавност обавесте о томе да се против тужиоца води поступак, да би већ наредног дана објавили да поступак није вођен јер је тужилаштво још пре три године дошло до закључка да не постоје елементи кривичног дела. Задатак медија и новинара је да истражују актуелне теме и тиме упућују државне органе на постојање основа да је неко кривично дело извршено, али се то мора чинити на начин који је адекватан тако озбиљним оптужбама, без сензационализма и без саопштава информација које су непроверене као апсолутно истините. Давањем оваквих наслова текстова и самим текстовима изнете су тврдње о тужиоцу које нису засноване на провереним чињеницама, због чега су подобне да повреде достојанство тужиоца. Одговорност првотуженог заснива се на одредби члана 114 Закона о јавном информисању и медијима, док се одговорност друго и трећетуженог заснива на одредби члана 113 истог закона, а они су у складу са одредбом члана 115 истог закона, солидарно одговорни да тужиоцу накнаде штету по овом основу. Одлучујући о накнади нематеријалне штете првостепени суд је из исказа тужиоца утврдио да објављивањем оваквих текстова код њега на личном плану није дошло до промена мишљења о себи, због чега му није повређена част као лична категорија, већ само углед који ужива у приватним и пословним круговима. Због тога је нашао да је правична новчана накнада у складу са одредбом 200 ЗОО и одредбом члана 232 ЗПП износ од 50.000,00 динара за сваки од четири објављена текста, односно укупно 200.000,00 динара. Приликом одмеравања правичне новчане накнаде

нематеријалне штете првостепени суд је водио рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, имао је у виду да су тужиоца звали људи из земље и иностранства да питају о чему се ради, да су текстови ишли континуирано и стављено му је на терет нешто са чим нема додира, да је његова супруга у то време имала канцер па јој се због ових текстова погоршало здравствено стање, да су децу вређали у школи и говорили да им је тата криминалац, да су ови текстови узрок раскида неколико уговора чиме му је причињена немарљива штета, али и да сам у односу на себе није променио мишљење, као и то да се тужилац преко адвоката обраћао са захтевом да престану да објављују такве текстове, али не и са захтевом за објављивање одговора или демантија, што је у складу са одредбом члана 117 Закона о јавном информисању и медијима утицало на висину правичне новчане накнаде. На досуђени износ накнаде штете првостепени суд је досудио законску затезну камату почев од дана пресуђења примењујући одредбу члана 277 ЗОО и члан 2 Закона о затезној камати. Преко досуђеног износа а до траженог износа од 500.000,0 динара по тексту првостепени суд је тужбени захтев одбио налазећи да је у том делу превисоко постављен и да не одговара значају повређеног добра и циљу коме служи накнада нематеријалне штете у смислу одредбе члана 200 став 2 ЗОО. Захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете због повреде части је како је већ наведено из исказа самог тужиоца утврђено да услед објављивања оваквих текстова о себи није променио мишљење, неоснован, те му на тај начин тужени нису причинили нематеријалну штету. Такође, првостепени суд налази да су непосредно наводи тужиоца да је му објављивањем фотографије уз текстове који су предмет спора повређена приватност, имајући у виду да је реч о фотографији које су настале на јавном скупу, на позадини се јасно види велики грб Партизана, осим тога, тужилац у свом исказу није ниједном речју указао на то да је објављивањем оваквих фотографија трпео душевне болове које би били последица повреде права на приватност. Првостепени суд је тужбени захтев за објављивање пресуде одбио као неоснован одлучивши као у ставу трећем изреке с обзиром да је пасивно легитимисано лице за објављивање пресуде одговорни уредник медија у коме информација објављена, а не издавач медија. Због свега наведеног првостепени суд је одбио све остале предлоге за извођење доказа као сувишне.

Правилно је првостепени суд поступио када је одлучио као у ставу трећем изреке и за своју одлуку дао правилне и јасне разлоге које прихвата и другостепени суд и који се жалбеним наводима тужиоца ни не доводе у сумњу, односно у односу на став трећи изреке првостепене пресуде тужени не истиче било какве разлоге којима би се довела у сумњу законитост и правилност одлуке првостепеног суда из става трећег изреке.

Са изнетих разлога на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Међутим, одлучујући као у ставовима првом и другом изреке, иста одлука се за сада не може прихватити као правилна, јер се због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања не може испитати ни правилност примене материјалног права. На правилну примену материјалног права другостепени суд пази по службеној дужности, а на исто се основано указује и изјављеним жалбама.

Најпре, одредбом члана 9 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да уредник и новинар су дужни да с пажњом примереном околностима, пре објављивања информације која садржи податке о одређеној појави, догађају или личности провере њено порекло, истинитост и потпуност (став 1) и да уредник и новинар су дужни да преузете информације, идеје и мишљења преносу веродостојно и потпуно, а ако се информација преузима из другог медија – да наведу и назив тог медија (став 2). Тужени основано у жалби наводе да је првостепени суд пропустио да утврди да су предметне информације преузете из медија “Инсајдер” наводећи да су током поступка предлагали да се у доказном поступку изведе доказ увидом у вебсајт <https://voice.org.rs/> и <https://insajder.net/sr/sajt/tema/1410/> што су предложили у одговору на тужбу и на рочишту одржаном 27.11.2019. године, а у ожалбеној пресуди је наведено да је у доказном поступку суд извео све предложене доказе. Првостепени суд не износи садржину наведених доказа, иако су током поступка приложене фотокопије наведених веб сајтова, а у образложењу је навео да је ценио и све остале изведене доказе али их посебно не образлаже налазећи да исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, што се за сада не може прихватити као правилно, јер уколико су тужени верно, односно нису верно пренели информацију из другог медија, то је првостепени суд морао да образложи, односно и све да су верно пренели информацију из другог медија, да ли постоји разлог због којих су одговорни да тужиоцу накнаде штету. Даље, када је у питању износ накнаде штете која је досуђена, првостепени суд је морао да да разлоге због којих сматра да је за сваки од објављених текстова код тужиоца настала нематеријална штета за претрпљене душевне болове у подједнаким износима.

Са изнетих разлога првостепена пресуда је у ставовима првом и другом изреке морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном суђењу првостепени суд ће отклонити неправилности на које им је напред указано, па ће пошто правилно и потпуно утврди чињенично стање правилном применом материјалног права донети нову, јасно образложену и на закону засновану одлуку.

Како одлука о трошковима поступка, садржана у ставу четвртом изреке, зависи од коначног исхода парнице, иста је такође морала бити укинута.

Са изнетих разлога на основу одредбе члана 392 став 2 ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Владислава Милићевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

10

331/21

ГжЗ